

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 54.697/3
van 13 januari 2014

over

een voorontwerp van decreet 'houdende de uitwisseling van informatie over een inname van het openbaar domein in het Vlaamse Gewest'

Op 5 december 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 15 januari 2014, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende de uitwisseling van informatie over een inname van het openbaar domein in het Vlaamse Gewest’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 7 januari 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Lieven DENYS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 januari 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot het instellen van een elektronisch informatiesysteem over geplande innames van openbare wegen voor het uitvoeren van werkzaamheden of andere activiteiten, “Generiek Informatieplatform Openbaar Domein”, afgekort GIPOD, genoemd. Het systeem heeft informatie-uitwisseling en voorlichting aan het publiek over die innames als doel. Het ontwerp bevat bepalingen betreffende de organisatie en de werking van het informatiesysteem, bepaalt welke gegevens in het systeem dienen te worden ingevoerd, en regelt voorts het gebruik van de erin opgenomen informatie, de aansprakelijkheid van de betrokkenen, de verwerking van persoonsgegevens die in het systeem zijn opgenomen en de handhaving van het aan te nemen decreet.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 9

3. De zinsnede “, zoals vermeld in artikel 3, 2°,” dient te vervallen, nu het begrip “andere geplande inname” net wordt gedefinieerd in artikel 3, 2°, van het ontwerp en die definitie derhalve doorheen het gehele ontwerp geldt.

Artikel 11

4. De in artikel 11, § 1, van het ontwerp gedefinieerde begrippen worden ook gehanteerd in het opschrift van hoofdstuk 5 van het ontwerp en in artikel 10 ervan. Teneinde onduidelijkheid te vermijden, dienen de thans in artikel 11, § 1, van het ontwerp opgenomen definities te worden ingevoegd in artikel 3 van het ontwerp.²

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Ook de in artikel 8, § 1, van het ontwerp opgenomen definities worden best in artikel 3 van het ontwerp geïntegreerd.

5. Overeenkomstig artikel 11, § 3, 1°, van het ontwerp wordt de initiatiefnemer ervan vrijgesteld een synergieaanvraag in te dienen voor “de werkopdracht [die] verband [houdt] met een andere werkopdracht waarvoor al een synergieaanvraag werd ingegeven”. Om nadere toelichting gevraagd omtrent deze bepaling, antwoordde de gemachtigde:

“De memorie van toelichting verduidelijkt dat ‘Het gaat dan om een werkopdracht die al werd gebruikt in een antwoord op een synergieaanvraag die vanuit een andere werkopdracht werd aangemaakt. In dat geval zou een nieuwe synergieaanvraag weinig toegevoegde waarde hebben en zouden de verwachte baten niet opwegen tegen de lasten.’

Een concreet voorbeeld: Een initiatiefnemer van rioleringswerken stuurt een synergieaanvraag uit en een telecom-bedrijf geeft daarop een positief antwoord. Dit telecom-bedrijf geeft ook aan met welke werkopdracht ze willen in synergie gaan met de initiatiefnemer van de rioleringswerken. In dat geval is het niet de bedoeling dat het telecombedrijf zelf nog eens een synergieaanvraag uitstuurt voor de betrokken werkopdracht.”

Artikel 11, § 3, 1°, van het ontwerp zou in de door de gemachtigde aangegeven zin kunnen worden verduidelijkt.

6. Om nadere toelichting gevraagd omtrent de draagwijdte van de zinsnede “, voor zover ze betrokken partij zijn in de zone van de werkopdracht” *in fine* van artikel 11, § 3, 2°, van het ontwerp, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

“Volgens art. 10 heeft elke mogelijke initiatiefnemer een synergie-interessezone afgebakend in het GIPOD, i.e. ‘het gebied waarvoor de initiatiefnemer synergieaanvragen zal ontvangen.’ De initiatiefnemer die een coördinatievergadering zal beleggen zal enkel die partijen willen uitnodigen die interesse hebben om samen te werken in het gebied van de eigen werkopdracht. Het is dus enkel nuttig te kijken naar die partijen waarvan de synergie-interessezone overlapt met de zone van de werkopdracht.

Een voorstel voor betere omschrijving in het decreet is de volgende:

‘, voor zover ze betrokken partij zijn in de zone van de werkopdracht’ wordt vervangen door:

‘, voor zover de synergie-interessezone van deze partijen overlapt met de zone van de werkopdracht.’”

Met het voorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

7. Gevraagd naar wie wordt bedoeld met de “betrokken” initiatiefnemers in artikel 11, § 4, van het ontwerp en of geen duidelijkere term kan worden gehanteerd, antwoordde de gemachtigde:

“‘betrokken’ initiatiefnemer zijn in art. 11 § 4 de mogelijke initiatiefnemers die de synergieaanvraag ontvangen.

Om mogelijke verwarring te vermijden stellen we voor om ‘ontvanger van de synergieaanvraag’ te gebruiken (...).”

Ook met dit voorstel kan worden ingestemd.

8. De gemachtigde verklaarde met betrekking tot artikel 11, § 4, van het ontwerp wat volgt:

“De initiatiefnemer die de synergieaanvraag lanceert, bepaalt de antwoordtermijn op de synergieaanvraag. De keuze is gemaakt om in het decreet geen minimum antwoordtermijn op te leggen. Dit zou restrictief kunnen werken in de doorlooptijd van de procedure om tot een synergie te komen. Inzake de ingave van de synergie zelf (=de eigenlijke registratie van de samenwerking tussen actoren), is het wel de Vlaamse regering die de termijnen bepaalt.

(...) [M]et het oog op het vermijden van begripsverwarring, stellen we voor om aan artikel 11, § 4 een bijkomend (eerste) lid toe te voegen en het tweede (voormalig eerste) lid beperkt te wijzigen om tegemoet te komen aan de opmerkingen:

‘De initiatiefnemer die de synergieaanvraag ingeeft in het GIPOD, bepaalt in die aanvraag de termijn waarbinnen de andere initiatiefnemers dienen te antwoorden.

Als ~~de betrokken~~ de ontvanger van de synergieaanvraag binnen de antwoordtermijn die in de synergieaanvraag is opgegeven, geen antwoord heeft gegeven, geldt dat als een negatief antwoord vanwege die ~~betrokken~~ ontvanger.”

De voorgestelde wijzigingen bieden effectief een verduidelijking van de betrokken bepaling.

Artikel 16

9. Gevraagd welke beroepsprocedure wordt bedoeld in artikel 16, § 2, tweede, derde en vierde lid, van het ontwerp, verklaarde de gemachtigde dat zal worden afgezien van een specifieke beroepsprocedure en dat enkel de gemeenrechtelijke beroepsmogelijkheden tegen de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete openstaan, zodat artikel 16, § 2, van het ontwerp – en ook artikel 16, § 3, vierde lid, eerste zin, ervan – gelet hierop zal worden aangepast. Normalerweise is de gemeenrechtelijke beroepsmogelijkheid het beroep tot nietigverklaring bedoeld in artikel 14, § 1, van de wetten op de Raad van State, al kan worden overwogen, zodra artikel 16, eerste lid, 8°, van de wetten op de Raad van State tot stand zal zijn gekomen,³ te voorzien in een beroep in volle rechtsmacht dat meer geëigend is wanneer het gaat om administratieve sancties.⁴

10. Luidens artikel 16, § 3, tweede lid, van het ontwerp wordt, als de betrokken natuurlijke persoon of rechtspersoon weigert de administratieve geldboete te betalen, die geldboete bij dwangbevel ingevorderd. Op dat dwangbevel zijn luidens artikel 16, § 3, derde lid, van het ontwerp de bepalingen van deel V van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing.

Wat met die laatste zin wordt bedoeld, is niet geheel duidelijk, temeer nu het vijfde deel van het Gerechtelijk Wetboek tal van bepalingen bevat die niet alle in verband kunnen worden gebracht met het in artikel 16, § 3, tweede lid, van het ontwerp bedoelde dwangbevel.

³ Zie wetsontwerp ‘houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State’, *Parl.St.* Kamer 2013-14, nr. 53-3233/005, dat reeds in het federale Parlement is goedgekeurd.

⁴ Daartoe dient wel een beroep te worden gedaan op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

Wellicht is het niet de bedoeling om met de verwijzing een beroep bij een rechter oordelend in volle rechtsmacht tegen het opleggen van de administratieve geldboete in te stellen; de verwijzing naar deel V van het Gerechtelijk Wetboek is overigens niet het geëigende middel daartoe.⁵

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

⁵ Gent 3 mei 2005, *NJW* 2006, 465.